[1]वप्रः[A], [2]वपुः.

(1557) "वभ्र गत्यर्थः" (I-भ्वादिः-557. सक. सेट्. पर.)

'—गतौ—चलने' इति काशकृत्स्नः ।

वभ्रकः-भ्रिका, वभ्रकः-भ्रिका, विवभ्रिषकः-[3]विवब्भ्रिषकः-षिका, वावभ्रकः-भ्रिका ; वभ्रिता-त्री, वभ्रयिता-त्री, विवभ्रिषिता-विवब्भ्रिषिता-त्री, वावभ्रिता-त्री ; इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिककर्वतिवत् (173) ऊह्यानि । शतरि वभ्रन्-न्ती इति । वभ्रः=विवादः ।

(1558) "टु वम उद्गिरणे" (I-भ्वादिः-849. सक. सेट्. पर.)

'उद्गिरणे=वमने' इति काशकृत्स्नः । ज्वलादिः, मिच्च ।

'उद्गिरणम्=अन्तर्गतस्य मुखेन निःसारणम्' इति मा. धा. वृत्तिः ।

'—भुक्तस्योर्ध्वगतिः' इति क्षीरस्वामी । 'उदित् इति काशकृत्स्नपाठः' इति तरङ्गिण्याम् । प्रकृतकाशकृत्स्नधातुपाठे तु 'डु वम—' इत्येव दृश्यते । 'काश्यपादीनामपि उदित्पाठः' इति मा. धा. वृत्तिः ।

[4]वामकः-मिका, वामकः-मिका, [5]वमकः-मिका, विवमिषकः-षिका, वंवमकः-मिका ;

---

1. 'वृधिवपिभ्यां रन्' (द. उ. 8-45) इति रन्प्रत्यये रूपमेवम् । उप्यतेऽस्मिन् बीजमिति वप्रम्=क्षेत्रम्, प्राकारजातिर्वा । 'वप्रोऽस्त्री सानुमानयोः' इति कोशः ।

2. 'अर्त्तिपृवपियजि—' (द. उ. 9-39) इति उसिप्रत्ययः । उप्यते प्राक्कर्मभिरिति वपुः=शरीरं, तेजश्च ।

3. सनि 'अनचि च' (8-4-47) इति भकारस्य पक्षे द्विर्वचने 'झलां जश् झशि' (8-4-53) इति पूर्वस्य जश्त्वे च रूपमेवम् । एवं सन्नन्ते सर्वत्र रूपद्वयं बोध्यम् ।

4. 'नोदात्तोपदेशस्य मान्तस्य—' (7-3-34) इत्यादिना वृद्धिनिषेधे प्राप्ते 'अनाचमिकमिवमीनाम्—' (वा. 7-3-34) इति वार्त्तिकात् वृद्धिनिषेधो न । तेन ण्वुलि वामकः इति रूपम् ।

5. 'ग्लास्नावनुवमाम्—' (ग. सू. भ्वादिः) इति अनुपसृष्टस्य धातोः मित्त्वं विकल्पेन भवति । ततः 'मितां ह्रस्वः' (6-4-92) इति ह्रस्वः, तेन ण्यन्ते सर्वत्र रूपद्वयं बोध्यम् ।

A. '..... .....तीव्रं महाव्रतमिवात्र चरन्ति वप्राः ॥' शि. व. 4,58.